

Ifølge Statusopgørelsen pr. 31te December 1895 (se Beretning om An-	
staltens femte Femaarsopgørelse) udgør Anstaltens Passiv.....	76,446,246 Kr.
— Aktiv.....	21,883,523 —
Summen heraf altsaa...	98,329,769 Kr.
Den fornødne Formue udgør.....	54,562,723 —
Og Risikoformuen udgør.....	72,464,844 —
Forskellen mellem de to Formuer altsaa...	17,902,121 Kr.
For at faa Femaarets Overstud, skal herfra yderligere drages Reserve-	
fonden *) fra Opgørelsen pr. 31te December 1890	12,886,788 —
Femaarets Overstud...	5,015,333 Kr.

Da Reservefonden fra forrige Opgørelse, 12,886,788 Kr., udgør 13,1 pCt. af den ved Opgørelsen pr. 1895 fremkomne Sum af Passiv og Aktiv (98,329,769 Kr.), vil der som Bonus for Perioden 1891—95 være at uddele $\frac{2}{20}$ af nævnte Overstud eller 2,256,900 Kroner.

Til § 4.

Ved de her foreslaaede Bestemmelser har man holdt sig saa tæt som muligt til de tilsvarende i de foregaaende Love om Bonus. Det bemærkes dog, at Punkt 2. er en ny Bestemmelse, som nødvendiggøres ved, at Livrenter og lignende Forsikringer ifølge de tidligere Bonuslove være ubelukkede fra at deltage i Bonusuddelingerne paa Grund af de i det hele alt for billige Priser, der vare betalte for disse Forsikringer; men i dette Forhold er der, siden Priserne ved Lov af 1ste April 1893 bleve forhøjede, indtraadt en Forandring, saa at der ikke længere er nogen Anledning til at formene de saaledes forsikrede, der ere indtraadte efter nævnte Lovs Ikrafttræden, paa passende Maade at faa Part i fremtidige Bonusuddelinger.

Til §§ 5, 6 og 7.

Naar man skal fastsætte Regler for Fordelingen af Bonus imellem de bonusberettigede Forsikringer, er der adskillige, baade teoretiske og praktiske Hensyn at tage, og forskellige Regler anvendes af de forskellige Anstalter. Dette maa ogsaa anses for naturligt alene af den Grund, at Priserne ere fastsatte paa forskellig Maade, ligesom Virksomheden er forskellig.

For Statsanstalten blev der, som det vil erindres, ved den første større Bonusuddeling med 15-aarig Periode og den senere med 5-aarig i Hovedsagen anvendt samme Fremgangsmaade. Der fandt en Beregning Sted af Præmier paa Grundlag af den 15-aarige Periodes Dødelighed og den tariffmæssige Rente af 2 pCt. halvaarlig, og Bonus fremtraadte som en Slags Tilbagebetaling af, hvad der var betalt — eller i alt Fald kunde tænkes at være betalt — mere end, hvad Beregningen udviste. Den saaledes til Bonus uddelte Sum var altsaa ikke en efter visse Regler af Status afhængig Sum, men fremkom kun ved Sammenlægning af de enkelte Forsikrings Bonus. Denne Fremgangsmaade gav under de daværende Forhold dels gode Resultater i Henseende til den Sum, som derved i det hele kom til Uddeling — om end dette kun kunde vides ved, at man forud gjorde en Del Beregninger og Overlag —, dels stod den i Samklang med den Karakter, som hele Uddelingen havde, af en ikke oprindelig ved Forsikringens Tegning tilfattet, men først senere af Forholdene fremtaltdt Forholdsregel. De forsikrede havde ingen anden Ret til Bonus end den moralske, der laa deri, at der i et ikke ganske kort Tidsrum var betalt Priser, om hvilke man vidste, at de vare noget rigelige, samtidig med, at Anstaltens for alle bekendte Formaal var at drive sin Virksomhed uden derved at tilstræbe nogen direkte Fordel for Staten. Den valgte Fremgangsmaade gav Bonusuddelingen paa en vis haandgribelig og let forstaaelig Maade Karakteren af en Berigtigelse af det sted-

*) Reservefonden pr. 31te December 1890 er fremkommen paa følgende Maade: Ifølge Beretningen om den fjerde Femaarsopgørelse var Anstaltens fornørne Formue 31te December 1890 ansat til 45,277,217 Kr.; men dette Tal vil i Henhold til Bestemmelsen i § 2 om Aktivet være at forøge med $\frac{1}{21}$ af 18,716,008 Kr. eller 891,238 Kr., hvorved faas 46,168,455 Kr. Risikoformuen pr. 31te December 1890 beløb sig til 60,781,708 Kr. Reservefonden faas da ved fra sidnævnte Sum at drage saavel de nævnte 46,168,455 Kr. som det i Femaaret udrede Bonusbeløb nemlig 1,726,465 Kr.